

Beoordeling

Ik ben heel erg benieuwd. Ik vertel mijzelf dat het niet uitmaakt, maar elke keer als ik naar de mail kijk, weet ik waar ik als eerste naar kijk. Niet dat het belangrijk is. Nee hoor, het gaat nergens over. Maar toch. Het duurt wel lang.

Ik word beoordeeld. Drie keer mocht ik komen voor een kennismaking. De laatste keer moest ik een vijftal proeven van bekwaamheid meenemen en die worden nu kritisch bekeken door een tweetal leden. Op basis daarvan wordt een gezamenlijk besluit genomen of ik mag blijven of niet. En ik heb er nog niets over gehoord. It's killing me.

Het zijn best wel aardige mensen, denk ik. De meeste staan dacht ik wel gunstig tegenover mij. Die keer dat ik stroopwafels meenam reageerden ze heel positief. Behalve die ene dan. Maar die kijkt elke keer kritisch. Ze is wel belangrijk volgens mij. Legt de lat hoog. Waarom is zij nu net een van de twee die mij moet beoordelen? En die ander kijkt ook zo schuin naar mij. Met een glimlach, net alsof ze meer weet dan ik – wat ook zo is. Kan ik niet tegen.

Maar ik denk dat het wel goed zal komen. Zij hebben mij meer nodig dan ik hen. Er zijn niet zoveel mensen meer die werk ter beoordeling willen voorleggen. Het is ook helemaal niet leuk zo'n beoordeling. Een beetje archaïsch eigenlijk. Ze mogen blij zijn dat ik me bij ze heb gemeld. Dan zouden ze niet al te kritisch mogen zijn. Toch?

En nogmaals, waar gaat het over? Een dichtgenootschap nota bene. Dat die überhaupt nog bestaan. Wie wil daar nou nog lid van worden? Ja ik, maar dat is omdat ik er anders helemaal niet meer aan toe kom. Zonder die stok achter de deur wordt het waarschijnlijk niets. Maar het is ook onzin. Niemand zit er op te wachten dat ik aan mijn gedichten werk. De prullenbak is altijd dichtbij. Dus het stelt niets voor en dan stellen ze nog normen ook. Ik ben toch geen beroeps? Zo ga je toch niet met liefhebbers om?

Dit dichtgenootschap zit vol echte dichters. Die rijmen niet. Rijmen is een bewijs van onvermogen, van een laag niveau. Maar als ik eerlijk ben, dan houd ik wel een beetje van een mooi rijm. Ik houd ook van een begrijpelijk gedicht en de mensen van het dichtgenootschap vinden dat waarschijnlijk maar plat. Dus ik pas helemaal niet in dit gezelschap. Daarom word ik toch afgewezen. Maar goed ook. Want ik wil helemaal niet bij dit gezelschap horen. Dat moeten ze dan maar zeggen. Maar waarom duurt dat dan zo lang?

Voor de zekerheid heb ik in plaats van de gevraagde 5, maar 10 gedichten meegegeven voor de beoordeling. Het was lastig kiezen en dan zien ze wat meer van mijn werk. Ik heb vooral de gedichten geselecteerd die wat moeilijker waren. Die vinden ze vast de moeite waard. Er waren ook wat meer persoonlijk getinte gedichten bij, dat vinden ze nu eenmaal belangrijk. Maar natuurlijk niet dat ene gedicht. Ik zou wel gek zijn. Het moet wel leuk blijven.

Maar waarom hebben ze nu nog niets van zich laten horen? Het had toch al lang gekund?

Morgen mag ik gelukkig zelf een beoordeling doen. Een kwaliteitsaudit voor een onmogelijke organisatie. Want een overheidsorganisatie is natuurlijk per definitie een onmogelijke organisatie. Ik zal ze eens laten merken wat een echte beoordeling is. Dat soort organisaties is altijd een puinhoop. Ze doen maar wat. Maar op basis van mijn normen zal ik ze een scherpe spiegel voorhouden. Daar leren ze van.

Peter Noordhoek
www.northedge.nl

Dichter bij kwaliteit

Ik heb nooit gezocht naar kwaliteit
Dacht dat het mij zou vinden
Ik weet niet wat het is
of zou moeten betekenen

Heb er wel veel over gehoord
Maar ben in verwarring gebleven
Dacht dat het iets anders moest zijn
dan braaf beschreven processen
en net niet achterhaalde lessen

Ik kan het ook niet rijmend krijgen
Niet in woorden vangen
als een methode, instrument
Heb het altijd gezien als iets
dat dichter bij mij zou moeten staan
dan normen of statistieken

't Zou dichter moeten staan
bij de mensen om wie het gaat
't Zou dichter moeten staan
bij de nummers die tellen

Kwaliteit is een open deur
die zo vaak is opengetrapt
dat het is gaan tochten

Het waait te vaak
met de mooie
bedoelingen weg

